

L'elenc de 'Qui té por de Virginia Woolf?' al complet amb els directors Veronese i Manrique al centre ■ PERE FRANCESCH / ACN

Pere Arquillué i Emma Vilarasau encarnen la parella autodestructiva de 'Qui té por de Virgínia Woolf?'

Drama amb gel

Jordi Bordes
BARCELONA

Edward Albee escriu una nova dissecció de la relació de parella. *Qui té por de Virginia Woolf?* és una mirada lúcida que anunciava la fi del somni americà als anys seixanta. La classe benestant i culta, bevedora compulsiva d'alcohol, es revela com un animal embogit per la ràbia. A partir de dilluns (les prèviues arrenquen el cap de setmana) Pere Arquillué és el professor d'història fracassat i Emma Vilarasau, la seva dona i filla del rector de la universitat, també amargada. S'estimen i s'odien alhora, es culpen mútuament dels seus fracassos i amaguen el que els queda de desig en un engany. En una nit que ells no preveien, el seu joc autodestructiu

se'ls escapa de les mans i estripen les cartes. L'obra es podrà veure al Teatre Romea. Hi ha molta expectació. Ho confirmen les 10.000 entrades venudes anticipadament.

Ivan Benet i Mireia Aixalà són la parella que rep els amfitrions, pretesament per passar una matinada distesa. Els joves, encara amb el desengany de la vida per descobrir, són com una mena de mirall de la joventut del catedràtic i la muller. Pel director, Daniel Veronese, la peça serveix per fer una anàlisi de la condició humana: "Quan hi va haver amor en una relació aquesta pot desencadenar tot tipus de violència." De fet, per Veronese, Albee és un mestre en explotar situacions que poden semblar irreal però que irradien humanitat. Un exemple evident és *La cabra* o

qui és Sylvia?, el director encara celebra la interpretació de Josep Maria Pou en el paper de l'arquitecte que s'enamora realment d'aquesta bèstia. Els assessors d'Albee van qualificar la versió amb una "matrícula d'honor", segons fonts de Focus. Tant és així que aquest exigent autor, que s'apropa als 90 anys, ha demanat que el mateix Pou s'encarregués de la traducció de la peça actual.

Qui té por de Virginia

Els personatges d'Albee juguen un fràgil equilibri, entre la part mental i l'emocional

Woolf? té una versió cinematogràfica que l'ha feta universal. Emma Vilarasau assegura que, amb el pas del temps, es descobreix que aquesta obra supera el descens dels anys seixanta. També recorda que el mateix Albee veu més humor en les fustes que no pas a la gran pantalla, una peça que va aprofundir en la part més fosca dels personatges, més tràgica. L'actriu considera que, efectivament, els personatges d'Edward Albee viuen "un fràgil equilibri" (jugant volgutament en la peça d'aquest mateix autor que és a punt de fer temporada al Lliure després d'inaugurar el Temporada Alta). És un equilibri entre la part mental i l'emocional dels personatges, "si es decanta més cap a un lloc o cap a l'altre, la producció en surt perjudicada", comenta. ■

La primera producció catalana de Veronese

El director admet que el català era un dels reptes

Daniel Veronese és, ja, un habitual director a la cartellera barcelonina (arran de la seva visita al Temporada Alta, que

segueix mantenint) però, fins ara, mai havia fet una producció a Catalunya. Reconeix com un dels tres reptes de la llengua. També ho era assumir un muntatge sense conèixer com treballava el repartiment seleccionat per Focus. Ahir n'estava encantat.

Van començar a fer tota l'obra seguida al cap de 14 dies d'assaig. L'escenari és un espai imprescindible per a Veronese, és on vol que els espectadors trobin vida, no que se la representi molt bé, assegura. Focus fa temps que persegueix el director per signar una producció.

L'acord va arrencar fa cosa d'un any i mig, abans, que es proposés a l'actor i director Julio Manrique que assumís el Romea. Ell també n'està encantat. No descarta que hi hagi més trobades, si es confirma amb èxit, com tot indica, aquesta producció.